

Малкиятъ законъ

„И тъй: който наруши една отъ най-малкитѣ тѣзи заповѣди, и научи така човѣцитѣ, най-малъкъ ще се нарече въ царството небесно, а който стори и научи, той ще великъ да се нарече въ царството небесно ¹⁾“

Има голѣми и малки заповѣди, голѣми и малки закони. Христосъ казва: „Който наруши една отъ най-малкитѣ заповѣди или закони, най-малъкъ ще се нарече въ Царството Божие, а който изпълни закона, най-великъ ще се нарече“.

Имайте прѣдъ видъ, че тѣзи закони, за които говори Христосъ, не се създаватъ, а вѣчно сѣществуватъ, и всѣка култура, всѣко мирово проявление се дължи на тѣхъ. Споредъ разбирането на тия закони, такъвъ е и нашия моралъ. Свърѣменнитѣ философи казватъ, че схващанията на хората за нѣщата сѣ относителни, споредъ тѣхнитѣ понятия. Това отчасти е вѣрно, но ако нашитѣ разбирания сѣ слаби, това не показва, че въ свѣта не сѣществуватъ абсолютни закони, които регулиратъ отношенията на хората. Правото въ всички вѣкове е право; доброто въ всички вѣкове е добро; любовта въ всички вѣкове е любовъ и т. н. Ние може да имаме различни разбирания за доброто, за правото, за любовта, но тѣ ще бждатъ по отношение на насъ, а не по отношение на великата вселена, която съдържа всичко въ себе си. Злото започва оттамъ, отдѣто започватъ малкитѣ закони. Ние може да мислимъ, че всички страдания се явяватъ, като резултатъ отъ нарушение на малки и голѣми закони, обаче,

¹⁾ Ев. Матей, 5; 19.